

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIË LIMBURG.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's dondersdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, groote Markt, n° 37-39, te Tongeren.

Abonnement
 Drie maal per week 6 francs per jaar.
 Twee " " " 4 " " " "
 Een " " " " 4 " " " "
 Een blad afzonderlijk 15 centimen.
 De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
 Aankondigingen 15 centimen per drukregel.
 Reclamen, ommissen en andere artikelen vooraf of midden in het blad: 1 fr. den drukregel.

De personen die tot in den hun abonnement aan den Postrijder niet betaald hebben worden verzocht ons het bedrag te doen toekomen, zoo niet zal hun eene kwitantie door den post aangeboden worden met verhooging der kosten.

TONGEREN, DEN 7 FEBRUARI.

Van alles wat.

Onze nieuwe gemeenteraad heeft nauwelijks plaats genomen op het stadhuis, het college van burgemeester en schepenen is zelfs nog niet samengesteld, of reeds is het gezondenklade, het orgaan van onze afgekoekte liberalen, bezig met het nieuw bestuur aan te ronden.

De gemeenteraad heeft tot hertoe maar eene enkele zitting gehouden. In vervanging van M. Kersten, die zijn ontslag gegeven had en zijn recht op het pensioen kan doen gelden, heeft de raad als hoofdonderwijzer aangesteld, eenen bekwaamen en verdienstvollen leeraar, die zijn gansch leven in het onderwijs heeft doorgebracht en die achtervolgens het ambt van hoofdonderwijzer te Bilsen en van directeur der katholieke jongensschool te Tongeren bediend heeft.

De titels die M. Mevis aan het vertrouwen van het stadsbestuur aanbevelen, kunnen niet betwist worden. Ook heeft het gezondenblad zorg van noch de kennissen, noch den ijver van den nieuwen hoofdonderwijzer in twijfel te trekken.

Maar in de oogen van onze geuzen heeft M. Mevis een gebrek dat al zijne titels in de schaduw moet stellen. Hij is katholiek, en ondanks alle beloften en alle gewelddarigen der geuzen, is hij katholiek gebleven en zal het blijven.

Het gaat van zelve dat hij van dan af niet kan denken om aan het hoofd eener school te staan. Het is toch jammer, he, dat Pietje Faro niet meer minister van openbaar onderwijs is, en dat onze geuzen niet meer in meerderheid op het stadhuis zitten. Oh! dan zouden wij dat spektakel niet gehad hebben, — het gezondenblad zou zeggen dat schandaal — van eenen katholieken meester aan het hoofd van eene onze stadscholen te zien plaatsen. Want, voor onze geuzen, mag eene stads- of gemeenteschool niets anders zijn dan eene geuzen school. De onderwijzers moeten liberalen zijn; de katholieken hebben in die scholen niets anders te zien dan dat zij elk jaar hun deel mogen betalen om die veelkostende scholen te onderhouden.

Onze geuzen staan heel verwonderd te zien dat zulk school regien ten einde geraakt is. Het klankeke is afgelopen en, om die jongens plezier te doen, hadden de katholieken bij hunne aankomst op het stadhuis moeten beginnen met eenen liberalen hoofdonderwijzer te benoemen in vervanging van M. Kersten. Zij hadden ook eenen liberalen secretaris moeten aanstellen! En natuurlijk den ouden burgemeester, die zooveel op het stadhuis is, moesten zij hernemen! En waarom niet terzelfdertijd den schepenen, die zich zoo zelden op het stadhuis vertoont, een nieuw mandaat van schepenen verlenen?

Wij hebben niet gezien dat de liberalen altijd zoo delicaat geweest zijn. Over eenige jaren waren zij niet in meerderheid op het stadhuis, maar er was een liberal ministerie aan het roer en wat deden zij? Zij liepen naar Brussel om het gansch college van burgemeester en schepenen in de liberale minderheid te doen kiezen en M. Robu beging het schreeuwend onrecht van de meerderheid te miskeunen en hij noemde den burgemeester en de twee schepenen onder de leden der minderheid.

Wij hebben niet gezien dat de liberalen altijd zoo delicaat geweest zijn. Over eenige jaren waren zij niet in meerderheid op het stadhuis, maar er was een liberal ministerie aan het roer en wat deden zij? Zij liepen naar Brussel om het gansch college van burgemeester en schepenen in de liberale minderheid te doen kiezen en M. Robu beging het schreeuwend onrecht van de meerderheid te miskeunen en hij noemde den burgemeester en de twee schepenen onder de leden der minderheid.

Wij hebben niet gezien dat de liberalen altijd zoo delicaat geweest zijn. Over eenige jaren waren zij niet in meerderheid op het stadhuis, maar er was een liberal ministerie aan het roer en wat deden zij? Zij liepen naar Brussel om het gansch college van burgemeester en schepenen in de liberale minderheid te doen kiezen en M. Robu beging het schreeuwend onrecht van de meerderheid te miskeunen en hij noemde den burgemeester en de twee schepenen onder de leden der minderheid.

Wij hebben niet gezien dat de liberalen altijd zoo delicaat geweest zijn. Over eenige jaren waren zij niet in meerderheid op het stadhuis, maar er was een liberal ministerie aan het roer en wat deden zij? Zij liepen naar Brussel om het gansch college van burgemeester en schepenen in de liberale minderheid te doen kiezen en M. Robu beging het schreeuwend onrecht van de meerderheid te miskeunen en hij noemde den burgemeester en de twee schepenen onder de leden der minderheid.

Wij hebben niet gezien dat de liberalen altijd zoo delicaat geweest zijn. Over eenige jaren waren zij niet in meerderheid op het stadhuis, maar er was een liberal ministerie aan het roer en wat deden zij? Zij liepen naar Brussel om het gansch college van burgemeester en schepenen in de liberale minderheid te doen kiezen en M. Robu beging het schreeuwend onrecht van de meerderheid te miskeunen en hij noemde den burgemeester en de twee schepenen onder de leden der minderheid.

Wij hebben niet gezien dat de liberalen altijd zoo delicaat geweest zijn. Over eenige jaren waren zij niet in meerderheid op het stadhuis, maar er was een liberal ministerie aan het roer en wat deden zij? Zij liepen naar Brussel om het gansch college van burgemeester en schepenen in de liberale minderheid te doen kiezen en M. Robu beging het schreeuwend onrecht van de meerderheid te miskeunen en hij noemde den burgemeester en de twee schepenen onder de leden der minderheid.

Wie zoo iets op zijne kap heeft die heeft het recht van te zwijgen. Verstaat gij dat, geuzen? Moeten wij herinneren hoe de geuzen te werk gingen in de benoemingen van de leden van armbestuur en hospitaal?

Niet alleen al wat katholiek was, maar al wat niet overdreven liberaal was werd aan de deur gezet en door de haantjes-voortuit der geuzen vervangen. De belangen der gestichten, de waarde der kandidaten, daar werd niet naar omgezien; de partijdrift alleen werd in acht genomen.

En daarna zouden diezelfde mannen komen klagen dat er eene katholieke benoeming door den gemeenteraad gedaan wordt!

Indien zij nu nog iets te zeggen hadden tegen de twee stadsbeambten welke de gemeenteraad komt te benoemen. Maar neen. Zij betwisten noch de bekwaamheid, noch de bevoegdheid der heeren Beunieux en Mevis. De een is in het onderwijs opgegroeid, de andere heeft vele jaren in het secretariaat doorgebracht en zelfs gedurende de ziekte en na den dood van M. Schoofs het ambt van secretaris vervuld zonder ooit tot de minste klacht aanleiding te geven.

Wat doet er niets aan. Het zijn klerikalen en dat is genoeg.

Rechtuit gezegd, met zulke menschen kan men niet redeneren.

De katholieke meerderheid zal weten wat zij te doen heeft zonder dat wij haar raad geven. Zij zal die lieden niet kan te vrede stellen en zij zal aan de openbare denkwijze der rechtmatige voltoeningen geven welke de burgers van Tongeren met recht eischen.

Het gezondenblad kan zich maar niet troosten. Ook, alle ongelukken te samen overkomen onze geuzen.

Daar komt het gouvernement ons nu eenen nieuwen katholieken burgemeester te benoemen! Wat gaat er van Tongeren komen?

En dan, die nieuwe burgemeester heeft veel bezigheid, hij zal dagelijks niet zoo veel meer als zijn voorganger op het stadhuis kunnen doorbrengen, hij zal de stadszaken verwaarloosen en de lieden die inlichtingen op het stadhuis zullen gaan vragen, zullen hem niet vinden!

Dat treuzengang gaat zoo voort eene halve gazet lang.

Als men dien praat tot op het einde gelezen heeft, dan moet men zich eene natuurlijke vraag doen. Indien de stad tot hertoe goed geregeld was, hoe komt het dan dat nooit in eenen tijd zulke waoorde op het stadhuis geheerscht heeft? De fouten zijn in zulke war dat er niet uit te komen is, de openbare werken begonnen over vijf jaren liggen daar onvoltoeken, de openbare gebouwen zijn niet meer onderhouden, de steene trap van het stadhuis is er een staaltje van; in een woord de waoorde heerscht overal.

O ja, den ouden burgemeester vond men dikwijls op het stadhuis, maar hij zell klaagt dat er nooit een schepente vinden was. Hij deed de schepenen roepen, maar zij waren nooit te vinden; zij schenen zich weinig te bekommeren met de stadsbelangen en hetgeen wel bewijst wat dat lekker bestuur waard was, dat is dat het sedert drie jaren geene rekening gemaakt heeft.

Het is klaar dat de nieuwe burgemeester zoo veel tijd niet zal hebben als de oude, en voorzeker niemand zal vereischen dat hij gansche dagen op het stadhuis doorbrengt. Maar hij zal onderstemd worden door twee schepenen die wat meer werkzaamheid zullen aan den dag leggen dan hunne voorgangers die eerder schepenen waren bij naam dan bij daad.

Wij gelooven niet dat de leuwerken gebraden in den mond der Tongerenen gaan vallen. Maar het-

geen wij kloek kunnen voorzeggen, dat is dat men door de inwoners geene onwetige takken meer zal doen betalen die men later gedwongen zal zijn terug te geven, zoo als het verleden jaar aan onze slimme liberale bestierders overkomen is met de hondentaks.

En daarmee, amen.

De vormaarde financier, M. Malou, heeft onlangs eenen staat verveerdigd, waarbij men klaarlijk kan kennen wat profijt de katholieke ministers en wat schade de liberale ministers aan den schat van België hebben doen ondergaan gedurende hunne bestiering. Zoo dus, de katholieken zijn aan het roer geweest van 1871 tot 1878, en zij hebben een boni of overschot aan het land toegebracht van drie-en-dertig miljoen drie honderd vijf-en-vijftig duizend een honderd en tachtien fr. Dat maakt per jaar 4,169,400 frank.

En de liberalen hebben van 1879 tot 1884 een deficit of tekort aan den schat van België toegebracht van 60 miljoen 207 fr. dus per jaar 11,000,000 fr. en zij hebben daarenboven nog 26 miljoen franks nieuwe lasten gestemd, terwijl de publieke belgische schuld hinnen hinnen regering vermeerderd is met 22 miljoen 855,000 fr.

De Belgen die verlangen goedkoop bestierd te zijn, weten nu wat kolere zij moeten kiezen; blauw of rood. Het blauw is kostelijk en het helpt de schulden maken; het rood is goedkoop en het helpt tot voorspoed.

De Chronique, een brusselsch straatgazetje in den aard van het tongersch gezondenblad, maar veel stiller weet-je, zeide laatst dat de liberalen allen pingres zijn, dat wil zeggen gierige geldpilsers.

En waarlijk, als er hier of daar een liberaal is die nog wat in zijne beurs durft gaan, dat is eene uitzondering.

Wilt gij bewijzen? De liberale gazetten hebben nu zoo geschreeuwd en geflirt tegen de nieuwe schoolwet, ja hij honderden schoolmeesters gingen met vrouw en kinderen op straat vliegen, en ik weet niet wat nog al. Na al dat geschreeuw — waarbij vele woorden den hals gebroken werden — zou men voorzeker gedacht hebben dat de liberalen eens diep in hinnen zak zouden putten, en zich zware opofferingen getroosten, gelijk de katholieken gedaan hebben en nog doen.

Ja maar, men heeft zich grootlijks bedrogen; zelve hunne scholen in stand houden, dat kennen zij niet, omdat geven hij geen gewoonte is. Het is maar als de kliek Frere-Bara aan het bewind was, dat de liberalen schrikkelijk mild waren,.... met het geld van Jan en alleman.

Nu dat de nieuwe schoolwet gestemd is, en hier en daar een officieele schoolvoos de deur uitvliekt — met minstens 1,000 fr. wachttgeld — houden de liberale bladen niet op, van de a noodlijdende a meesters te beklagen. Maar de liberalen — het zij uit gierigheid of wat anders — geven zelve geen geloof meer aan al die praaties.

De liberale Journal de Dinant opent in zijne kolommen eene inschrijving voor de hangende schoolmeesters. En weet ge, beste lezer, hoeveel dat het dimaatsche blad wel ingezameld heeft? Etwel, in vier maanden tijds VIER FRANK EN TACHTIG CENTIMES!!!

Waarlijk, de liberalen zijn een hoop geldpilsers. Tous pingres, zou de Chronique zeggen.

De geuzen doen al wat immers mogelijk is om aan het volk wijs te maken dat de broerkeus is en domkoppen zijn, en dat hunne scholen volstrekt niet degen....

Zij zullen zich echter wachten een woord van de plechtigheid te reppen die een dezer dagen te Aalst plaats greep.

De jongeling ontstelde bij deze woorden, welke betekenis hij nochtans niet kende. Zijn hart klopte levig....

— Op mijne beurt moet ik u zeggen, Stanza, zeide hij, trachtend het geheim te kennen dat hij vermoede in Stanza's hart opgesloten te liggen, dat ik u geenszins versta....

— Niet neem geene acht op de woorden die ik daar zoo even gezegd heb; zij zijn mij ontsnapt; het is eene herinnering....

— Maar gij hebt nog op mijne vraag niet geantwoord....

— Uwe vraag? — Ja, gij hebt mij nog niet gezegd of... mijnne bezoeken u aangenaam zijn, of gij... enige geneztheid voor mij koestert... en of ik ooit verthopen mag... u als... vrouw... te zullen bezitten....

Het meisje bleef sprakeloos; en lichte blus kleurde hare wangen; zij liet haar hoofd op hare borst neederzinken.

Victor wist niet wat hij denken moest. De droefgeestigheid die op Stanza's gelaat afgeschiederd was; hare geheimzinnige woorden; hare sprakeloosheid nu... alles wat hij zag en hoorde gaf hem bijna de schrikkelijke verzekering die hij vreesde; eene flauwe straal van hoop bleef niettemin zijne ziel nog verlichten; hij klampte er zich met kracht aan vast en volhardde in zijne pogingen om Stanza's gevoel nopens hem geheel en al te vernemen.

Deze laatste bleef immer sprakeloos; hare lippen bewogen zachtjes als waren zij beërd te zeggen hetgeen haar zoo zwaar op het hart lag; eene diepe zucht ontsnapte haar; eindlijk toch zegde zij, half weenend: — Wat zal ik u zeggen, Victor? Immer hebt gij voor mij de dienste geneztheid gekoesterd, en menigmaal heb ik mijzelf afgevraagd hoe ik toch zulke eene liefde kon verdiend hebben, en waarmede ik dezelve zou kunnen vergelden... Ik

De gemeenteraad dezer stad hield eene plechtige zitting om aan Broeder Marinus, provinciaal van de Broeders der katholieke scholen, het ridderkruis te overhandigen, hem verleid door den kiezer van Brazilië, ten gevolge der tentoonstelling van Rio de Janeiro.

De heer Van Wanbcke, burgemeester en Volksvertegenwoordiger, sprak ter dezer gelegenheid den lof met der verdienstelijke mannen die aan het volk zulke uitstekende diensten bewijzen en niettemin door de geuzen zoo kwaadaardig belasterd worden.

M. Van Wanbcke samde 52 verschillende onderscheidingen op welke aan de broeders, van 1871 tot 1884, voor hunne schoolboeken, methoden en allerlei werken van onderwijs te beurt vielen: gouden, zilveren en bronzen medailles, eere-kruisen, eere-diploma's enz., enz.

De liberale schoolmeesters hebben veel roep op hinnen zang; maar hoeveel zijn er van die schoolvoos, in geheel het land, die op zulke schitterende en zoo talrijke triomfen kunnen roemen?

Geen twee! Geen een!

Het gouvernement heeft eindelijk begonnen eene middelzooze geneztescholen in te schillen waarin of wel geene, of wel 7 of 8 of 10 leerlingen ten hoogste waren, en d. d. met de toeziening en op de aanvraag van de gemeentebestiering, zonder dat er reclamatien tegen dit besluit zijn ingediend geweest. De onderwijzers krijgen bij duizende franks wachttgeld en nogtans de geuzen noemen dat « algrijnsijk » en heeten de nieuwe schoolwet « eene duizendmaal en in der eenwigheid gevloekte wet ».

Wel, wel, wie weet of zij er in 't kort niet eene eenwigheid « zullen mogen bijvoegen? » Zal dan nog meer klinken als zij zullen schreeuwen « eene duizendmaal en in der eenwigheid met algrijnsijk eenwigheid daarbij gevloekte wet! » Nu dat wij zijn te zamen te leven in een tijdstip van vrijheid, gelijkheid en recht voor 't derzen, meenen zij nog altijd dat wij gebukt gaan onder het dwangbestuur met zijne dwangverkwistende schoolwet van 1879!

De Engelschen zijn thans aan 't vechten in Hoog-Egypte, tegen de Soudanezen, en behalen er groote voordeelen. Het engelsch leger, geconcentreerd door den generaal Wolseley, bestaat uit vrijwilligers en is veel kleiner in getal dan dat zijner vijanden. De engelsche vrijwilligers strijden daar een tegen tien; zij zijn wel is waar beter gewapend en beter georganiseerd, doch die soudanezen vechten met eenen moed, met eene dapperheid, met eene hardnekkigheid die voorzeker zwaar in de balans weegt.

Men kan deze overmacht der Engelschen hieraan toeschrijven dat hooger met vrijwilligers bestaat. Zouden deze niet beter vechten en vermoedissen onderstaan dan de jongens, die men met geweld in huis en familie scheurt en gedwongen dienen doet?

De engelsche soldaat is ook geen soldaat van eenige maanden zoodaals hier; hij is fit voor lange jaren en voortdurend, en geeft het bewijs dat de oude soldaat ten slotte de beste is.

Eenzelfd blijft trouw aan zijne eigen tradities en dit maakt dit land groot en sterk; het volgt niemand achterna, zooals tegenwoordig al de landen Pruisen willen naapen, denkende dat die kracht voor ieder volk in een en dezelfde oorzaak moet gevonden worden.

Wat voor Pruisen nuttig is, is dit nochtans niet voor anderen, en vooral niet voor ons, Belgen, die niet gewoont zijn van onze jeugd al gelijk de Pruisen, onder den priegelstok van den keizer te staan.

Wat voor Pruisen nuttig is, is dit nochtans niet voor anderen, en vooral niet voor ons, Belgen, die niet gewoont zijn van onze jeugd al gelijk de Pruisen, onder den priegelstok van den keizer te staan.

Wat voor Pruisen nuttig is, is dit nochtans niet voor anderen, en vooral niet voor ons, Belgen, die niet gewoont zijn van onze jeugd al gelijk de Pruisen, onder den priegelstok van den keizer te staan.

Wat voor Pruisen nuttig is, is dit nochtans niet voor anderen, en vooral niet voor ons, Belgen, die niet gewoont zijn van onze jeugd al gelijk de Pruisen, onder den priegelstok van den keizer te staan.

Wat voor Pruisen nuttig is, is dit nochtans niet voor anderen, en vooral niet voor ons, Belgen, die niet gewoont zijn van onze jeugd al gelijk de Pruisen, onder den priegelstok van den keizer te staan.

Wat voor Pruisen nuttig is, is dit nochtans niet voor anderen, en vooral niet voor ons, Belgen, die niet gewoont zijn van onze jeugd al gelijk de Pruisen, onder den priegelstok van den keizer te staan.

Wat voor Pruisen nuttig is, is dit nochtans niet voor anderen, en vooral niet voor ons, Belgen, die niet gewoont zijn van onze jeugd al gelijk de Pruisen, onder den priegelstok van den keizer te staan.

Wat voor Pruisen nuttig is, is dit nochtans niet voor anderen, en vooral niet voor ons, Belgen, die niet gewoont zijn van onze jeugd al gelijk de Pruisen, onder den priegelstok van den keizer te staan.

Wat voor Pruisen nuttig is, is dit nochtans niet voor anderen, en vooral niet voor ons, Belgen, die niet gewoont zijn van onze jeugd al gelijk de Pruisen, onder den priegelstok van den keizer te staan.

Wat voor Pruisen nuttig is, is dit nochtans niet voor anderen, en vooral niet voor ons, Belgen, die niet gewoont zijn van onze jeugd al gelijk de Pruisen, onder den priegelstok van den keizer te staan.

De kandidaat voor den Senaat, te Roesselaere, zal zijn, zooals wij reeds gezegd hebben, M. van Outryve d'Yvelalle, in vervanging van den diep-betrouwden M. Solvyns.

NIEUWJAARSGIFTEN

aan Z. H. Leo XIII.

Bedrag der vorige lijst	fr.	1152,51
Het college van St. Maritons te Tongeren	20,00	
E. w. heer Baktis Kapelaan te Tongeren	10,00	
E. w. heer Gonneghts pastoor, Rimpst	15,00	
Namboos van Lauw	2,00	
Iidem	1,00	
<i>Parochie Wildoie.</i>		
E. w. heer de Pastoor, pastoor	10,00	
Joannes Poissmans, koster	5,00	
R. Dignelle	2,00	
Namboos	1,00	
Maria Prossmans	1,00	
Auguste Prossmans	0,50	
Virginie Prossmans	0,25	
Edmond Prossmans	0,25	
Pascal Nissen-W. l. d. ch. te Wildoie	5,00	
Rondhaling in de kerke	6,87	
<i>Parochie Kerndel.</i>		
E. w. heer J. F. B. z. pastoor	15,00	
E. w. heer Baktis directeur van Golen	10,00	
Religieusen Bernadineus Golen	25,00	
R. F. Groffils	5,00	
W. Eerden Lievesoens	5,00	
W. Winkelmans Groffils	5,00	
W. Hussquin Timmermans	5,00	
R. Timmermans	2,00	
G. Martens	1,00	
Namboos	1,00	
Namboos	5,00	
Namboos	2,00	
Ch. Groffils Schranen	2,00	
Namboos	2,00	
W. W. Groffils Dewit	5,00	
J. Timmermans	5,00	
Totaal fr. 4525,18		

Baart spoorwegen.

De bestendige deputatie der provincie Limburg komt eene commissie te noemen gelast met het bestuderen der baartspoorwegen die met voordeel in onze provincie zouden kunnen aangelegd worden.

Deze commissie in gelijk getal samengesteld met provinciale raadsheden in van elk arrondissement bestaht uit de heeren Nagels voorzitter en Slegers onder voorzitter van den provincialen raad, Crommenhies provinciaal raadsheden te Hasselt, graaf de Driess id. te Heusden, graaf de Bassat id. te Bechtel, Tieleen id. te Hechtel, graaf de Caritat id. te Lanaken, Desmaris id. te Heers.

Deze commissie die den 26 januari 1885 gestalle rd werd, heeft verscheidene ontwerpen van provinciale en baartspoorwegen en wegen onderzocht, in 1863 voorgesteld door M. Ponsset, commissaris der baartspoorwegen in het arrondissement Tongeren en secretaris der commissie.

De commissie zal eene nieuwe zitting houden, maandag 7 februari om 4 uur, in het provinciaal gouvernements hotel te Hasselt.

De koninklijk besluit van den 5 februari zijn de midde leden der provincie Limburg samen gesteld als volgt:

Voor het arrondissement Tongeren. — Voorzitter M. Court Justin provincial raadsheden; aanvullende voorzitters MM. de Caritat E. en Brers

Victor, dat dit alles geene oorzaak hebbe? Denkt gij dat ik mij niet dezer toestand niet rikken zou, indien het mogelijk ware het hart geweld aan te doen? Ik hebda het nu; zeer ongelukkig heeft de liefde mij gemaakt, omdat een ijdelijk vermoeden, door herentald misshien ingegeven, als een worm in mijn binnenste knaagt!

De teerzuchtige jongeling is door deze woorden aangedaan.

— Vergoef Stanza, zegt hij, de harde woorden die ik daar zoo even heb toegestemd. Ik dank u voor de opzigtige bekenentis die gij mij geschiedt, en voor het vertrouwen dat gij in mij stelt. Geef mij de smart die ik gevoel mij in uw binnenste naar het staken mijner bezoeken haakt!... Het zij zoo; ik zal u door mijn tegenwoordigheid niet langer tot last verstrekken!...

— O Victor, onderbrek Stanza, u blijf! Blijf en stuur mij toch geene verwijten toe! Lang genoeg heb ik tegen het geweld, dat nu in mijn hart woont, gestreden; want ja, ik... ik ben niet iemand en... O laat mij u die bekenentis doen, Victor, hoe pijnlijk zij voor u ook zijn moge, ik... benia hem met kracht, en dit gevoel, Victor, die hartstocht vertoert mijn ingewand en doet mij soms eenige dagen vreeslijk lijden!...

Zij haest in tranen uit. Ook de jongeling is diep bewogen.

— Veroordeeld mij niet, Victor, vooraleer gij mij aanhoord hebt. Ik ben immers de gansch onvrjwillige oorzaak dezer heide? De heide droigt in een hart zonder dat u in het schrik weet en men de macht heeft er dezelve niet te rikken. Ik zie het; mijnne bekenentis ontstelt u, doet u lijden; doch denkt gij, Victor, dat ik ook niet heb, niet lang geleden heb?... Zie mij aan; ik ben bleek, vermagd; geen blijde glimlach doet mijne lippen plooven.

Zie mij aan; ik ben bleek, vermagd; geen blijde glimlach doet mijne lippen plooven.

Zie mij aan; ik ben bleek, vermagd; geen blijde glimlach doet mijne lippen plooven.

VROUWENLIST

OORSPRONKELIJKE NOVELLE

DOOR

HENRI LENAERTS.

(1^e VERVOLG.)

Nu was het beslissend oogenblik gekomen; Victor had nu geene reden meer om langer te zwijgen, en, zijn besluit nu niet ten uitvoer brengen ware eene lafheid geweest.

Nog eenige oogenblikken heerschte in de kamer eene volkomene stilte... Victor onderbrak dezelve zeggende: — Mevrouw...

Pletschings hield hij stil. Stanza vestigde op hem hare oogen met zulk eene droefgeestige uitdrukking, dat het hem onmogelijk was meer te spreken.

— Waarom noemt gij mij niet, gelijk gewoonlijk bij mijnen naam, Victor?... Zou hij iets weten? zeide zij verder bij zichzelf.

Victor voelde bij die vraag zijnen moed weder een weinig herleven.

— Vergoef, Stanza... ik zal u aldus noemen, vernits gij het wilt... ik ben heden avond hier gekomen, omdat... ik u gaarne... spreken zou... — Bij spreken, Victor? En wat belet u dit te doen?... Maar... gij zijt bleek... men zou zeggen dat gij mij iets schrikkelijks mede te deelen hebt! — Ja, Stanza, schrikkelijk zal misschien voor